

Årgang 58 januar 2005

Sjibbolet

Organ for norske pinsevenners arbeid i Israel

sola scriptura - sola fide - sola gratia - solideo gloria

Norske pinse-venners arbeid i Israel - NPAI

Feltutvalget:

Thorstein Grotbæk, formann
Reidun Warud, kasserer

Følgende pinsemenigheter er representert i FU:
Evangeliesalen-Berøa Oslo,
Filadelfia Hamar, Betania
Mjøndalen, Fluberg Pinsemenighet,
Salen Halden, Tabernaklet Haugesund,
Filadelfia Hønefoss

Komiteen for frivillige tjenester - KomFriT:

Kåre Warud 4815 1353
Tore Lie 9132 4780
Jon Brammer 4040 7634

Alle gaver kan sendes til Norske pinsevenners arbeid i Israel v/Reidun Warud Postboks 252, 3051 Mjøndalen Gironr.: 0534 5211529

NPAI støtter Israel i disse grunnleggende forhold :

1. Israel har en historisk, politisk og bibelsk rett til eget hjemland innenfor trygge og anerkjente grenser.
2. Israel har rett til å forsvare sitt lands territorium, også mot etteror-angrep fra indre og ytre fiender.
3. NPAI støtter ikke opprettelsen av såkalt palestinske stat i de selvstyrte områdene.
4. Jerusalem er den udelelige hovedstad i staten Israel.
5. Det har aldri i historien vært et palestinskarabisk land i dette området. Vi finner det uakseptabelt at Israel skal tvinges til å avstå landområder til dette formålet.
6. NPAI vil støtte prosjekt hvor vi kan vise Jesu nestekjærlighet, enten det gjelder mot jøder eller arabere.
7. NPAI tror med bakgrunn i Guds ord at jødene har en særskilt plass i Guds frelsesplan, og at vår Frelser Jesus Kristus er jødernes Messias

.....kort fortalt

Hillary Clinton

I den senere tid har den tidligere USA-presidentfruen reist mye til hjembyen Little Rock. Ofte har hun funnet anledning til å delta i gudstjenesten i pinsemenigheten som hun vokste opp i. Hun uttalte følgende til menighetsbladet:

-Som du vet, ser jeg på meg selv som en god gammeldags kristen, og det er alltid oppløftende å være her som jeg opplever som mitt åndelige hjem. Jeg ser tilbake på mange rike velsignelser og opplevelser.

Abu Mazen ikke velkommen

Den nylig valgte leder for palestinaraberne er fra byen Safed. Men byens ordfører, Yishai Maimon vil ikke tillate at Mazen besøker sin fødeby. I 1974 ledet Abu Mazen et terrorangrep mot en skole og drepte 22 barn. Maimon gikk i 11.klasse, og opplevde hele angrepet og glemmer aldri skrikene fra sine klassekamerater.

-Jeg skal selv fysisk sørge for at han ikke får komme hit til sin fødeby, sier ordføreren. Kilde:INN.com

Gjerrige arabiske land

Flere amerikanske aviser har bemerket den påfallende gjerrigheten som har preget de rike arabiske land i forhold til katastrofen i Asia. Tatt i betraktning at langt de fleste som er rammet av Tsunami-katastrofen kommer fra muslimske land eller områder, har hjelp fra rike arabiske som Saudi Arabia, Bahrein og Kuwait vært marginelt. Områdene på Sumatra, er helt dominert av muslimer, men det er de «kristne» nasjonene med USA i spissen som har kommet disse områdene til hjelp.

Kald vind fra nord

Det var med en betydelig engstelse at israelerne fikk melding om enorme gresshoppesvermer som var på vei mot landet i høst.

Men så satte det inne med kjølig luft fra nord, og dette likte gresshoppene svært dårlig. Dermed forandret de kurs og strøk ned mot mildere klimater i syd. Skadene ble minimale, og spesielt bøndene i Negev-området kunne puste lettet ut.

Var det ikke kjekt at det kalde været satte inn akkurat da gresshoppesvermene var på vei. Mon tro om en høyere makt hadde litt innvirkning på det.

Tsunami- Israel får skylden

Som vanlig når det skjer en eller annen katastrofe, er det jødene som er årsaken til det. Vi husker at arabiske media beskyldte Israel for å stå bak terroranslaget mot Twin Towers i New York med begrunnelsen at de ønsket å sette araberne i et dårlig lys. I følge den egyptiske ukeavisen Al-Ussbu var det en felles atomprøve utført av Israel, India og USA som utløste tsunami-bølgene. Avisen påstår at disse landene eksperimenterte i hvor langt man kunne gå for å oppnå massive likvideringer av store folkegrupper.

Kilde: Arutz Sheva

Jødene skulle flykte i tusentall

-Yasser Arafat skrev under på Oslo-avtalen i 1993 fordi han forventet at etter inngåelsen skulle mange tusen jøder ville flykte fra Israel.

Disse opplysningene kom redaktøren av den London-baserte avisen aL-Quds al-Arabi, Abdel bari Atwan med. Atwan var kristisk mot inngåelsen av Oslo-avtalen og ble etterhvert en kritiker av Arafat som ikke ville slå ned på korrupsjon innenfor den palestinske selvstyremyndighet.

-President Arafat var den som dannet Aska Martyr Brigadene som et mottiltak etter fadesen med Camp David-sammenkomsten, sier Atwan videre.

-Arafat var ikke innstilt på en endelig avtale med den jødiske stat. Da ville han bli i ettertid stemplet som en forræder. Kilde: JPost/Inn.news

.....kort fortalt

Mørke skyer mellom Syria, Irak og USA.

Richard Armitage, amerikansk viseutenriksminister gjorde sin siste store pliktreise til Israels naboland Syria. Med på turen til Syrias President Assad hadde han en liste med mere enn 55 tidligere høyere representanter og militære fra Saddams diktaturregime. Armitage forlangte dem utlevert og stilt for retten i Irak.

På grunnlag av etterretning hadde han med seg navn, bosteder og telefoner på den enkelte som nå var trygt bosatt i Syria.

Men besøket var først og fremst ment som en siste advarsel mot det bebudede kjøpet av russiske antitank-raketter som Putin skal overlevere sin kollega i Syria. Den amerikanske kommandanten i Irak, har fått klart signal at dersom disse våpen dukker opp i Irak, har general Casey frie hender til å gå inn i Syria.

Kilde: Debka

1473 jøder er drept

Katastrofen i Asia har rystet det norske folket helt inn til marginen. I skrivende stund er mere enn 70 nordmenn savnet og antatt å ha omkommet.

Etterhvert som antall savnet fallt dramatisk i den senere tid, har statsminister Bondevik med rette bedt oss å holde fokus på de mere enn to hundre tusen som har mistet livet i denne ufattelig tragedien. Etter undertegnelsen av Oslo-avtalen som skulle føre til fred i Midtøsten-regionen, har 1473 jøder mistet livet i terrorhandlinger, samt tusenvis av lemleste barn, voksne og eldre. Har det noen gang vært holdt minnegudstjenester for disse i Norge? Kanskje det er på tide.

Presset øker på Kofi Annan

I norske media har den pågående «Mat for Olje»-skandalen vært lite omtalt. Men i USA kommer det stadig klarere krav om at FN-sjefen Kofi Annan må ta sin hatt og gå.

Under kongresshøringene av nylig utnevnte Condoleezza Rice, sa den nye utenriksminister i USA rett ut at var en skandale. I ly av den såkalte *Oil for Food*, skulle FN administrere salg av olje fra Irak under Saddams tid i bytte mot mat, medisin og andre nødvendigheter for landets hardt prøvede befolkning. Innblandet i dette er også sønn av Kofi Annan og medlemmer av Sikkerhetsrådet i FN. Tidligere riksbanksjef i USA, Paul Volcker er satt på som leder av undersøkelsesgruppen som skal finne ut hvor ufattelige 140 milliarder kroner har tatt veien. Det ironiske er at disse handlingene bidro til å holde Saddam Hussein lengre ved makten, og at kanskje mye av pengene gikk tilbake til hans egen lomme. I tillegg ble penger kanalisert til familiene til selvmordsbombere i de palestinske områdene i Israel.

Ganske ironisk antok Generalforsamlingen i FN *konvensjon mot korrupsjon* i oktober 2003. Amerikanske politikere forlanger en grunnleggende reform av det tungroddede og korrupte FN-systemet. Spørsmålet er om de får andre land med på dette. Alternativt kan FN bli bedt om å flytte ut av New York.

Kilde: National Review

Muhammed populært navn

Navnet Muhammed skrevet i 13 forskjellige varianter er nå det sjette mest populære guttenavn i Storbritania og følger etter Jack, Joshua, Thomas, James og Daniel. Dette viser kanskje hvor stor andelen muslimer er bosatt i dette øyriket.

Trøsten må være at bortsett fra Jack, er de andre populære navnene hentet fra Bibelen.

Kilde Memri

Husk å melde
adresseforandring
Ring 91324780
eller 69188100

Sjøbolet utkommer seks ganger pr. år gratis til alle.

Tore Lie, ansvarlig redaktør
tel: 6918 8100
faks: 6918 8195
mobil: 9132 4780

e-post: redaksjonen@sjobolet.no
www.sjobolet.no
Postadresse: Boks 391, 1753 Halden.

Trykk: Media Øst Arktrykk as

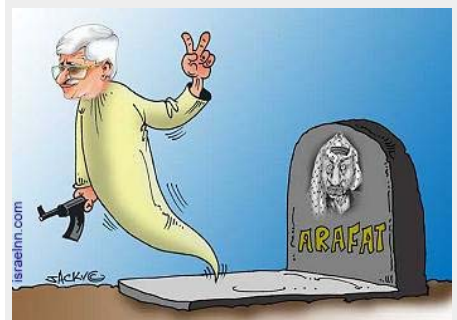
Innhold side:

- 2-3. Kort fortalt
- 4-5. Midtøsten, Kirkens Nødhjelp, kirkeledere Karen 94 år
- 6. Til Israel som volontør
- 7. En fars beretelse
- 8-9. Jesus og mine minste
- 10. Reisebrev fra en volontør
- 11. Israels plass i frelseshistorien
- 12-13. Israelskonferansen 05
- 14. Brev fra R-A Briså
- 15. Fra Betlehem til Jerusalem

Esekiel 37: 21

Så si til dem: Så sier Herren Herren:

Se, jeg henter Israels barn fra de folk som drog bort til, og jeg vil samle dem fra alle kanter og føre dem til deres eget land.

Midtøsten, Kirkens Nødhjelp kirkeledere og pinsevenner

I løpet av et år reiser flere tusen norske kristne på tur til Israel. I de aller fleste tilfeller skjer en slik tur uten noen form for oppmerksomhet og dramatikk. På slutten av året arrangerte Kirkens Nødhjelp en rundreise som i hovedsak skulle sette situasjonen for palestina-araberne i fokus.

Leder for turen var senior-rådgiver Jorunn Kapstad som har markert seg som en sterk kritiker av staten Israel.

Etter hjemkomsten fra Israel, ble det foretatt avisintervjuer med noen av deltakerne. I aviser som Vårt Land og Dagen, samt Korsets Seier, kom det frem til dels sterke meninger og utfall mot myndighetene i Israel, inklusive angrep på sikkerhetsmuren samt myndighetenes handtering av befolkningen i de «okkuperte» områdene.

Pinseledere

Størst oppmerksomhet har det vakt at såkalte *pinseledere* var uvanlig kritiske og fordømmende for det som de fikk se og oppleve under denne turen. Tradisjonelt har det vært alminnelig oppfattet at blant pinsefolket har Israel og jødene hatt sine sterkeste støtter. At to forkynnere i pinsebevegelsen bidro til klagesangene fra KN-turen kom nok

overraskende for mange, ikke minst for media som slo dette stort opp.

Uensartet

Man må anta at det i løpet av et år er dusinvis av forstandere, forkynnere, menighetsledere i pinsebevegelsen som reiser ned til Israel. Dette er jo tross alt vårt åndelige hjemland. Å definere enhver forstander og forkynner som en *kirkeleder* er vel å ta sterkt i, men det gjør seg jo imponerende på trykk. Dessuten håper man vel på at signaleffekten blir sterkere og det har jo KN klart med glans.

Tilbakemeldingene fra mange av våre menigheter tilsier at meningene om dagens situasjon i Israel spriker nok langt mere enn kanskje vi er villige til å innrømme. Det gjelder både vanlige medlemmer og ikke minst blant forkynnerskaren. Men vi kan ikke hver gang en pinsepredikant kommer med negative uttalelser om Israel fly til media med motangrep. Israel, jødernes kamp for eget land, jødernes plass i forhold til endetiden, har alltid vært en kilde til uenighet. Dette må vil leve med. Vi har før i Sjøbolet skrevet at det felles ståstedet som tidligere preget pinsebevegelsen ikke lengre er som det var. Det gjelder dessverre også forholdet til Israel.

Under en kam

Når kristne i andre leirer skal bedømme NPAI, må det gjøres på bakgrunn av det vi står for og det arbeidet som vi utfører i Israel. På siden to i hvert nummer av Sjøbolet står de grunnleggende vilkår som vi støtter Israel med.

Vi er ikke enig i alt som de israelske myndigheter gjør. Vi er heller ikke blinde for at det skjer overgrep i forhold til den palestinsk-arabiske befolkningen. Samtidig innser vi at Israel idag er et sekularisert land som gjør sine vurderinger og beslutninger ut fra et verdslig ståsted.

Verdens hoggestabbe

Men vi er ikke villige til å være med i det alminnelige og verdensomspennende hylekoret som setter i gang ved gitte anledning ovenfor Israel.

Dette lille landet som ikke er større enn Hedmark fylke har som ingen andre i verdenshistorien gitt tilsvarende fra seg vunnet landområder etter militære seier for å åpne for fred i regionen. Hele Sinai, deler på vestsiden av Nilen, områder mot Damaskus, deler mot Libanon har Israel ved flere tilfeller overlatt til den tapende part for å åpne for en fredsprosess i området.

Storbyen Haifa som har vokst helt sammen med Tel Aviv. I løpet av kamphandlingene i krigsårene 1947-1951 flyktet mange arabere som bodde i Haifa. Men mange arabere bor fremdeles i byen og er godt integrert i det israelske samfunnet. I noen palestinske media, er det et krav om at ikke bare jerusalem skal overføres til en fremtidig palestinsk stat, men også byen Haifa.. Foto: Tore Lie okt.04

Karelene

Etter seks-dagerkrigen i 1967, annekterte Israel delene av Øst-Jerusalem som de frigjorde fra Jordan. Det kan ha vært en taktisk og politisk feil at de ikke samtidig annekterte Judea, Samaria og Gaza i samme øyeblikk. Det er idag disse områdene som av et internasjonale samfunn blir betegnet som *okkuperte* områder, og som volder store bekymringer. Også fordi det i disse områdene bor mange tusen jøder i beskyttet bosetninger.

Etter vinterkrigen mellom Finland og den tidens Sovjet, ble mere enn firehundretusen finner drevet fra sine hjem og tvangsbosatt i nåværende Finland.

Ikke på noe tidspunkt i etterkrigstiden har det vært lagt internasjonal press på russerne å gi tilbake til finnene det som ble tatt fra dem i en krig som russerne tvang på sine naboer.

De omliggende arabiske land rundt Israel kunne dersom det var vilje til det absorbert både reelle og frivillige flyktninger, sikkert med stor hjelp fra det internasjonale samfunn.

Retningsgivende

Etter mengder av avisinnlegg, har ledelsen i Kirkens Nødhjelp og Norges Kristne Råd sett det

betimelig med et avklarende innlegg i avisen Dagen, januar 13.d.å.

Ettersom det er undertegnet av de respektive generalsekretærer, må det bli oppfattet som retningsgivende for det syn og ståsted disse organisasjonene har inntatt i forhold til Israel. Vi siterer fra artikkelen følgende:

-Vi mener i tråd med det internasjonale samfunn at det dreier seg om okkupasjon.

Klar tale

Dette er klar og utvetydig tale fra lederne for disse organisasjonene. Dermed har de distansert seg fra Guds løfter til sitt folk Israel, som Gud mange ganger gjentok og bekreftet ovenfor dem. For korthets skyld tar jeg med Herrens ord til Abraham i 1.Mosebok 17: *Jeg vil gi til deg og din ætt etter deg det land som du bor som fremmed, hele Kanaans land, til en evig eiendom. Og jeg vil være deres Gud.*

Grensene for dette landområdet er beskrevet blant annet i 1.Mos. 16 og blir gjentatt i Josva 1.

Guds ord og løfter

Hele Bibelen, både det gamle og det nye er full av løfter. Det gjelder både til jødene som Guds eiendomsfolk og til menigheten som Jesus vant seg ved sitt blod på korset.

At Herren står fast sitt sine løfter, er en grunnpilar i vår tro og våre håp. Ved å hevde at Guds løfter til Israel ikke lengre gjelder bryter med hele trosforståelsen av de guddommlige prinsipper. Både i Titus 1 (vers.2) og 4.Mos.23: 19, står det at Gud ikke kan lyve. Han kan heller ikke angre. Guds vesen kan ikke annet enn holde alle de løfter som står skrevet i den hellige skrift, fra det minste løftet til den største. Ikke en tøddel skal forgå! Det gjelder også løftene til Israel. Vi kan ikke velge bort det som ikke passer oss i situasjonen.

Tidens tegn

I løpet av noen dager i mai 1948 slo Israels gjenopprettelse beina under den ubibelske erstatningsteologien som hadde frarørvet jødene sin plass i Guds frelsesplan. Israels opprettelse og jødene hjemkomst til sitt eget land er uten sammenligning det største tegn på at Gud Herren våker over sitt ord, og i sin tid oppfylles løftene.

Det holder vi fast på uavhengig av hvor mange turer lær og lek foretar av inspeksjonsreiser til Israel. Kan vi få lov til å anbefale en inspeksjonsreise inn i Guds ord og løfter. Det blir sikkert ikke så mye omtale i media, men så godt det gjør for ens indre åndelig syn på Guds plan i endetiden.

Tore Lie

Bildet er tatt fra Sion mot Oljeberget. Ifølge Kirkens Nødhjelp og

Det kristne Råd er dette okkuperte områder som Israel ikke har krav eller rett til. . Foto: Tore Lie okt.04

Alder ingen hindring-Karen 94 år med levende Israelsengasjement!

Tekst og bilde:Tore Lie

Hun er kvikk i replikken og klar i blikket. Karen Helen Fosen bor til daglig i en hyggelig leilighet på Østerbo utenfor Halden.

For noen år tilbake solgte hun leiligheten i Oslo og flyttet til Østerbo som drives av Evangelie-senteret. På veggen henger bilder av Lise og Ludvig Karlsen, og hun kan opplyse om at hver gang Lise er på besøk kommer hun innom og tar en prat med Karen.

Vestfossen

Egentlig er hun født og oppvokst på Vestfossen og Drammensdistriktet. Hun er født på seve speiderdagen St. Georgs dag og ikke underlig har hun vært en aktiv speider og speiderleder i mye av sine yngre dager.

Etter at hun traff sin mann, fikk de 5 barn. I en del år bodde de i Hammerfest hvor også hennes mann er begravet. Karen har vært enke siden 1974, og etter noen år i Olso flyttet hun da til Østerbo. Her opplever hun en godt og varmt miljø med folk rundt seg hele tiden.

Sluttet å røyke

Hun forteller om sin frelsesopplevelse, men slet med å slutte med tobakken. Hun var nemlig storryker. Så under et møte skulle det deles ut nattverd, men hun følte at det kunne hun ikke ta del i så lenge hun var bundet av tobakken.

Da fikk Karen for sitt indre blikk se Jesus og det offer han gjorde på

Karen Helene Fosen, engasjert og opptatt av det som skjer i tiden. Foto TL

korset, hun kastet sigarettene og var løst fra tobakken.

Trofast giver

Det er nok mange tiltak og organisasjoner innenfor både pinsebevegelsen og andre som har nyt godt

av Karens giverglede. Hun understreker at hun har det hun trenger. Det mestegir hun til Guds sak.

-Og så må du komme og besøke meg igjen, for du bor jo i Halden og det er ikke langt unna, sier Karen

Israels Vänner trenger nytt bestyrerpar

Våre svenske venner i Israels Vänner ved dens leder Henry Nordin har kontaktet Sjobbolet. Ettersom Kristine og Benny Hansen skal slutte som bestyrerpar etter 10 år ved det lille hotellet i Netanya, er de på søken etter et nytt betyrerpar.

Henry Nordin, forteller til Sjobbolet at de gjerne vil se også over til Norge, om det kan være et ektepar

Benny og Kristine Hansen, takker for seg på Hotel Orit i Netanya

som føler for å gjøre en innsats. Hotellet blir fra tid til annen også brukt av norske turister. Men ettersom hotellet kun har 7 dobbelrom, er det begrenset hvor stor gruppe de kan ta imot. Skulle noen være interessert i mere informasjon, kan Henry Nordin kontaktes på telefon 004640949412. Email kan også sendes på israelsvan@home.se.

TL

Vil du til Israel som volontør?

Etter flere år med stor pågang av folk som vil gjøre en insats for NPAI i et av prosjektene i Israel, opplever vi nå at det har vært litt mere stille.

-Hva dette skyldes vet vi ikke, men sikkerhetssituasjonen der nede er vel kanskje den beste på flere år. Det kan også være at vi ikke i øyeblikket har noen større prosjekt på gang på Eitanim, sier NPAI-plassjef Jarle Sortland.

Store prosjekt på gang

Når dette skrives består mye av arbeidet på Eitanim med generell oppussing og vedlikehold. Etter ferdigstillingen av Terapihuset, vil det nødvendigvis ta noe tid for å få på plass økonomi, planer og godkjenninger på de tiltenkte 5 nye pasientfløyene som er planlagt.

-Men et opphold i Israel i regi av NPAI er så mye mere enn bare selve arbeidet på Eitanim. Det er fellesskap med israelere, turer, møter og begivenheter som gjør at for de fleste blir oppholdet et minne for livet, sier flere av volontørene til Sjibbolet. Så har da nærmere 100 personer vært ute i tjeneste over 3 måneder eller lengre og lagt ned tusenvis av arbeidstimer.

Sosialvolontører

En annen siden av vår virksomhet i Israel er det påbegynte samarbeidet med Mevassaret Kommune. Her arbeider for øyeblikket fire unge kvinner i oppgaver rettet mot

Ragna Sortland og Anita Hauge står her sammen med sosialsjefen i Mevassaret kommune, Varda og koordinator for volontørene Michael . Foto: Tore Lie

Det var en stor opplevelse for volontør Johannes Sæle fra Kristiansand som fikk hilse på ambassadør Mona Juul under innvielsen av Terapihuset. Til venstre en annen volontør, Torleiv Algrøy fra Sotra. Foto: Tore Lie

Jarle Sortland i kjent postitur under en fellestur til Genesaretsjøen og byen Tiberias med volontører og norske israelsvenner. Foto: Tore Lie

eldre innvandrede jøder, og de fleste er enten fra Øst-Europa eller de tidligere Sovjet-republikkene. Mange er alene, ensomme og har liten eller ingen kontakt med familie eller

venner. Selvsagt er det flere som har overlevd tyske konsentrasjonsleier, men mistet kanskje hele slekten under Holokaust.

Russisktalende

Kommunen hadde behov for en som behersket russisk. Dette har på forunderlig vist lagt seg til rette og kommunen vil få hjelp med tolking til russisk. Dette ser en som en stor velsignelse. Det finns et enormt behov for tolking da mange av jødene fra Russland ikke kan hebraisk.

Informasjon

Dersom du kan tenke deg å gjøre tjeneste, ta kontakt med Kåre Warud, på telefon 4815 1353. Neste pulje med volontører skal ut i september.

TL

«Vi kunne ikke finne Adam på noen av byens sykehus!»

Adam var min aller beste venn. Vi hadde et veldig fint og godt forhold, sier Dov Weinstein om sin egen sønn, som han mistet i ett tragisk terrorangrep den 01.12.01. Adam var en av 19 som ble drept i ett dobbelt selvmordsbombeangrep på Ben Jehuda str. sent den kvelden.

Det var 34 år mellom meg og Adam, likevel følte det som om jeg mistet mer enn en sønn. Vi var nære venner. Adam var en gutt som enhver far ville vært stolt av. Han kunne ofte komme og spørre meg, når jeg kom trett hjem fra jobb, om han skulle glede meg litt, så satte han seg til pianoet og spilte noen rolige og fine klassiske stykker for oss alle. Jeg husker at dette var noe som hele familien satte pris på. Han var flink på skolen, rett som det var rettet han på min engelsk. Han kom ofte og besøkte meg på mitt kontor der han brukte tiden på dataen, hvor han kjøpte musikk til alle mine ansatte.

Mange venner

Adam hadde mange venner, og det var mange som kom og fortalte oss i ettertid at Adam hadde vært deres beste venn. Jeg husker spesielt en episode som hendte siste måneden som han levde. Adam hadde møtt en jente fra Hertselia da han var i Eilat for noen måneder siden. Og nå ville Adam at jeg skulle kjøre han til Hertselia for å treffe denne jenta igjen. Adam var veldig åpen overfor meg om sine tanker og følelser og derfor kan jeg si at vi sto hverandre veldig nært.

Yngste sønn

Adam var vår yngste sønn. Han hadde 2 eldre brødre som var i det militære da Adam ble drept. Og jeg kan nå i ettertid si at Adam også hadde en søster. Vi fikk Eden (som betyr Himmel) 2 år etter at Adam døde. Hun er en solstråle som gir oss veldig mye glede i hverdagen. Jeg og min kone er med i en forening

Tekst & bilder: Jarle Sortland

for folk som har opplevd å miste en av sine nære. Når vi er i samtale med folk som har mulighet til å få flere barn prøver vi å oppmuntre dem til å prøve det, da vi selv ser at dette har hjulpet oss.

En paradoks

Det er jo på mange måter et paradoks for vi vet jo at vi ikke hadde hatt Eden viss ikke vi hadde mistet Adam. Vi har valgt å ikke være triste men å glede oss over livet og det som vi har i dag.

Fortell om dagen da Adam ble drept?

Jeg husker at Adam spurte meg om lov til å gå inn til byen for å kjøpe pizza sammen med noen venner. Han sa at de skulle inn til det store kjøpesenteret som ligger litt i utkanten av byen, noe som vi følte som litt betryggende. Kl 2320 ringer Adam hjem til sin mor og sier at han fryser og at han derfor vil komme hjem. 10 minutter etterpå ringer en av Adams venner og forteller gråtende at Adam er skadet og at noen sykepleiere tar han med seg. Han forteller også at de er inne i byen og ikke på

kjøpesenteret som de hadde sagt at de skulle til. Jeg husker at en veldig frykt og fortvilelse grep meg. Jeg ringte til Adams brødre som var i det militære og sa hva vi hadde hørt. Vi reiste straks inn til byen og begynte å lete etter Adam.

På sykehuset

Det første sykehuset som vi lette på var Hadassa Har Hatsofim, uten å finne ham. Vi kjørte så ned til Bikur Holim som er et sykehus som ligger i sentrum av byen. Der var det opprettet en informasjons senter og vi var der i 2 timer uten at vi fikk noen opplysninger om hva som hadde skjedd med Adam. Vi bestemt oss da for å reise til Sharek Shedek og se om han var der. Da vi kom inn på akuttmottaket fikk vi vite at det var en ung gutt inne på operasjonsbordet som kanskje kunne stemme på våre beskrivelser. Vi hadde ett lite håp om at vi hadde funnet ham, men det skulle vise seg at det også var en annen mor som kom dit for å lete etter sin sønn. Hun tok opp sin mobiltelefon og ringte til han. Og da

vi alle hørte at telefonen ringte inne på operasjonsasalen skjønte vi at den som var der inne ikke var Adam.

Hadassa

Vi sto da igjen med to muligheter. Den ene var Hadassa En Karem og den andre var å oppsøke plassen der de bringer de døde etter en slik tragedie. Vi bestemte oss da for å sende min eldste sønn Saff til likhuset mens jeg og min kone drog ned til Hadassa. Vi kom til Hadassa og kunne snart konstatere at Adam ikke var der heller. Vi reiste da hjem og gikk straks opp på rommet hans for å se om han var kommet hjem, men sengen var tom.

Funnet død

Klokken var nå blitt 0700 på morgenen og vi hadde ikke hørt noe fra vår Saff som hadde reist for å lete etter Adam blant de døde. Klokken 0730 ringer Saff, han sier gråtkvalt at han hadde funnet Adam blant de som var døde etter denne grusomme terror handlingen

Hva var din / deres reaksjon da dere forsto at Adam var død?

Vi fikk alle sjokk og kunne ikke forstå at dette kunne hende oss. Vi var jo en familie som alltid hadde prioritert barna våre. Selv om det er mange som tror at vi ikke hadde tid til barna våre siden vi er vellykkede karrierefolk. Men vi satte alltid av god tid til våre barn. Jeg har jo fortalt at jeg og Adam var nære venner og vi hadde kontakt minst 10 ganger om dagen. Det som nå hadde skjedd var helt uvirkelig.

Påkjenning

Føler du at du på noen måte kunne ha forhindret det som skjedde? Nei jeg føler ikke det. Da Adam

gikk ut den kvelden spurte han meg først, og etterpå spurte han også sin mor. Begge gav han lov til å gå ut den kvelden. I ettertid har jeg ofte tenkt hvorfor jeg ikke var med han denne kvelden, og hvem som var med han der og da. Jeg har også angret veldig på at jeg sendte Saff for å lete etter ham blant de døde. Jeg burde ha reist selv og ikke utsatt min eldste sønn for den påkjenningen.

Har denne hendelsen forandret dit liv?

Ja på mange måter. Før likte jeg å synge og spille gitar, men jeg er helt sluttet med det. Jeg kunne også ha kvelder eller dager som jeg kunne slå meg litt løs og hygge meg, men det er helt slutt med nå.

Gamle venner

En annen ting jeg også har merket meg er at alle mine gamle venner fikk problem med å møte meg og se meg i øynene etter dette. Jeg tror på mange måter at det var fordi de ikke visste hva de skulle si til meg etter det som jeg hadde opplevd. Jeg kan huske at jeg hadde det på samme måte en gang da en nær venn av meg mistet sin sønn i en flyulykke. Jeg holdt meg da på avstand fra han fordi jeg synes det var så vanskelig å treffe han og snakke om det han hadde opplevd. Jeg har i dag fått bedt denne mannen om tilgivelse. Jeg kan vel si at jeg i dag har fått helt ny vennkrets og har svært lite med mine gamle venner å gjøre.

Er familien mer sammensveiset?

Jeg ser at Adams to eldste brødre er blitt flinkere til å hjelpe hverandre. Og at min kone og jeg er blitt mye sterkere knyttet sammen gjennom denne lidelsen.

Ser du noen løsning på konflikten her ned?

Jeg tror at vi har en reell sjanse nå som Arafat er død. Han var nok ett større hinder for freden enn hva mange ville innrømme. Jeg tror Arafat brukte terror til å frem sin egen sak og bygge seg selv opp. Han hadde ikke noe reelt ønske om å hjelpe sine landsmenn.

Bærer du hat til selvmordsbomberne og deres familier?

Tre unge arabiske gutter ble drept, men jeg tror ikke at jeg kan bruke

ordet å hate om dem. Skal jeg hate noen så må det bli Arafat og hans ledere som oppfordrer til slik form for terror mot uskyldige.

I retten

Min kone var i retten da skjebnen til terroristenes familier skulle behandles. Det låg an til at retten ville gå inn for å kunne låse av rommet til terroristene og ikke rive husene. Min kone ba da om å få si noe til retten. Etter at hun hadde fortalt hvordan hun hadde opplevd dette, kalte hoved- dommeren sammen til dommermøte hvor det ble besluttet at husene til terroristene skulle rives. Jeg tror ikke min kone gjorde dette på grunn av hat til deres familier, men hun følte at det var en viss rettferdighet i det.

Kan du forstå den økende antisjonismen i verden i dag?

Nei, det kan jeg ikke forstå. Når jeg ikke hater de som drepte min sønn, hvordan kan da en Franskmann eller Tysker hate meg eller oss når vi ikke har gjort dem noen ting. Dette er en gåte for meg å forstå.

Vi trenger frivillige til arbeidet i Israel. Selv om vi har en stab av "gamle" frivillige som legger ned et betydelig arbeide i Israel, trenger vi også "nye" som kan gjøre en innsats. Kvinner til sosialt arbeid, helst for min. 6 mnd. og menn som har kjennskap til byggevirkosmhet for min. 3. mnd.

Ønsker du ytterligere informasjon kontakt:
Norske Pinsevenners Arbeid i Israel
v/ Kåre Warud,
tlf. 32877663 – mob.48151353

Jesus og mine minste brødre

av Hans Svartdahl, Haslum

Det er Jesus som taler om Israel i dette kapittelet i Matteus 25. Han forteller at det kommer en dag da Gud skal gjøre regnskap med hvordan nasjonene har forholdt seg til Israel.

Men forholdet til Israel går også på den enkelte kristne bror og søster (Matt. 25:40). Vi finner det billedlig allerede i Ruts bok. Orpa, moabitinnen, som hadde vært gift med jøden Kiljon, snur og sier sin svigermor og svigerinne Rut farvel. Hun går tilbake til Moabs land, til sitt folk og avguder. (Rut 1: 14-15) Etter dette hører vi aldri noe til Orpa.

Hun er det store eksempel på de som forlater og vender ryggen til Israel i avslutningen av historien på jorden.

Idag

Den samme situasjonen finner vi idag over hele jorden. Det mest sørgelige er at det finns kristne som tidligere har stått med Israel, men som har vendt dem ryggen i tanke, ord, holdning og handling. Dette er en sørgelig affære som vil bli værst for dem selv. Se bare Guds tale til Abraham:

Den som forbanner deg, skal jeg forbanne (1.Mos.bok 12, 1-3).

Saken er den at det dreier seg ikke om vanlig kritikk (noe som alltid forekommer mellom nasjoner og personer). Men dette stikker langt dypere. Det har med tro og Gudsforhold å gjøre. Det er på plass med en alvorlig varsel for vårt eget beste. Ingen av oss ønsker å miste Guds velsignelse, men det gjør den som vender seg i ondsinnet religiøs hat mot Israel.

Gud regner med den enkelte

Gud ser også til den enkelte jøde- *en av disse mine minste brødre* (Matt. 25:40) Har vi gitt dem mat?(v.35), drikke, naken og syk (v.36)? Jesus indentifiserer seg med den enkelte jøde og sier at han er en av dem:

Hva dere har gjort mot en av disse

mine minste brødre har dere gjort mot meg.

Men ikke bare det vi gjorde blir lagt merke til, men like meget det vi ikke gjorde (v.41-43). Dette er i sannhet grenseløst alvorlig.

Var det ikke gjennom Israel vi ble frelst? (Joh.4:22) Var det ikke de som gav oss Guds ord, Bibelen? (Rom. 3:1-2 og 2.Pet.1:21) Var det ikke en jødinne som fødte Jesus (Luk. 1:26-35)

Fruktommelig

Var det ikke henne som den eneste kvinne i verden som var blitt fruktsommelig ved den Hellige Ånd for å kunne føde Guds Sønn? (Luk.1:35-38) Han, Jesus Kristus er verdens eneste frelser (Joh. 14:1-6, Ap.gj. 4:12).

Bibelen er verdens eneste skrevne Gudsåpenbaring. Selve frelsen og undervisningen om hvordan menneskelivet skal leves til Guds behag er gitt oss gjennom Israel.

Selve hovedredskapet

Israel er selve hovedredskapet for at Guds menighet kunne skapes over hele jorden. Ros deg ikke mot grenene (jødene).Vi er alle innpodet i oljetreet med sin rot som er Kristus. (Rom.11:17-18) Det evige og det beste som er gitt til denne jord er kommet gjennom Israel. Han kaller dem sitt folk (5.Mos.7:6) endog før han har frelst dem. (Rom.

11:25-26). Det er ikke å undres over at de som har behandlet jødene dårlig vil tape på det.

Gjør som Rut

Det går ikke an å bære hat mot Israel og samtidig være en kristen. Israel har gjort og gjør fortsatt mange feil. Men så er det heller ingen nasjon Gud selv har traffet så hårdt. Det kan man se gjennom hele GT. Vi kan trygt overlate til Gud å ta seg av tukten som Gud gir Israel.

La oss gjøre som Rut. Hun ville ikke forlate Noomi som var jødinne, og svigermor til både Rut og Orpa. Rut fulgt Noomi helt frem og ble Boas hustru. Rut ble oldemor til Kong David som er en forløper til Jesus Kristus. Derfor går forholdet til Jesus i den samme linjen som forholdet til Israel. La oss derfor velsigne Israel og selv bli velsignet.

ISRAELSKONFERANSEN 2005

Seljord i Telemark
12-14 august

Meld deg på, jo før jo bedre.
Kontakt innkvarteringssjef
Øystein Frøyshov på telefon
32123454

Reisebrev fra Willy, en volontør

av Willy Gravidahl, Oslo

Her er det sol og behagelig sommertemperatur i midten november. Vi har bare hatt en regnbyge på to måneder. Det trengs regn, mye regn.

Vi har ikke merket noe til urolighetene. Alt fungerer normalt, men det er stadig kontroll, politi og soldater alle steder. Ved å være her en lengre tid har jeg lært å forstå litt mere av den kompliserte konflikten. Ved samtaler, og det en hører og ser med egne øyne gir viktig informasjon.

Volontører

Når vi treffer noen lyder det gjerne: *-Er dere emigranter? Nei volontører. Velkommen til Israel, glad over å se dere. God bless you.*

Vi var i Gravhagen ved Gordons Golgata en dag. Utenfor var det stor trafikk og skrik og skrål. Innenfor var det som å komme inn i en annen verden. Skyggefulle trær og blomster og tenker for fredfull meditasjon. Vi var enige om at alt ble så levende, nært og virkelig. Vi er blitt overøst av godhet.

Simchat Tora

Jødene har også feiret Simchat Tora. Det betyr gleden over å ha fått Guds ord. De ortodokse ved Klagemuren hopper, danser og synger med Torarullene. Den yngste av volontørene ble vinket inn og deltok i runddansen til stor fornøyelse for oss. Ingen annen folkegruppe i verden gjør noe tilsvarende.

Hva har jeg lært ved å være her på sykehuset? Jo taknemlighet for at jeg er frisk og kan arbeide. Her vandrer de hvileløse omkring, stive i blikket og stive i kroppen. Noen ligger henslenet på plenen helt neddøpet. En kan høre sår, hjerteskjærende gråt og hese skrik. De har kanskje vært utsatt for terror, vold og overgrep, større påkjenninger enn noen kan tåle. Stakkars mennesker. Vi er med å hjelpe de svakeste av de svake, de mentalt syke.

Olje i maskinen

En politiker har nettopp uttalt at volontørene rundt omkring i landet er som olje i maskineriet. Det har vært

Artikkelforfatteren Willy Gravidahl helt til høyre på bildet som er tatt en morgen ved Genesaretsjøen. Foto: Tore Lie

interessant å merke hvorledes en av karene har opplevd å være i Israel for første gang. Han reiser nå hjem med mange gode minner, og har kjent en vidunderlig fred og trygghet ved å være her. Utrolig fine aha-opplevelser, godt kameratskap, god mat, fine turer og meningsfullt arbeide.

Harald Melås fra Fyresdal før han setter gaffelen i Petersfisken.

Foto: Tore Lie

Tur rundt Genesaretsjøen

På vår tur til Galilea ovenattat vi på Ungdomsherberget i Tiberias. Om kvelden var vi 20 norske som spiste kveldsmat sammen på strand-

promenaden ved Genesaretsjøen. En deilig tropekveld i shorts og skjorte, og på menyen sto det Petersfisk. Det var en helt spesiell opplevelse. Det var i disse traktene Jesus vandret. Her stilte han stormen, mett 5000 på en gresslette ved sjøen, og forklynte at Guds rike var kommet nær. Guds nærværet er kraftig merkbart tilstede i Det hellige land.

Händels Messias

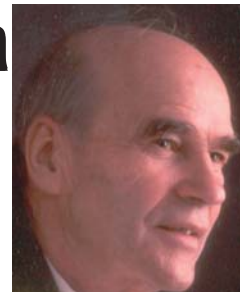
Vi var så heldige at vi fikk gratisbilletter til Händels Messias med Jerusalem Barokk Orkester. Koret var norsk (Divisi) med tre norske solister, blant annet Bodil Arnesen. Det var himmelsk sang og musikk. Da Hallelujakoret ble sunget reiste alle seg og stemningen stod i taket. Tenk å få høre denne fremføringen i Jerusalem, den evige stad. Fantastisk ! !!!

Savner du siste utgave av Sjøbolet? Husk å melde adresseforandring Ring 91324780 eller 69188100

Israels plass i frelseshistorien

En gjennomgang av Romerbrevets kap. 9 – 11.

av prost Arne Servan, Mysen

Romerbrevet inntar en særstilling blant Paulus- brevene. De andre brev har Paulus skrevet til menigheter han selv har grunnlagt. Der kjenner han forholdene godt, og gir i disse brev anvisninger og konkrete råd, samtidig som han i dem alle forkynner den Kristus som han brenner for.

Romermenigheten er derimot ikke kjent for ham på samme måten, og ikke menigheten med ham. Derfor skriver han til dem for på en måte å presentere seg før han kommer dit. Det han fremfor alt presenterer er sitt budskap, sammenhengende og fylldig som ikke i noe annet brev. Her finner vi flere viktige avsnitt. For mange lyser kanskje avsnittet i kap. 3, v.21 – 31 sterkest, avsnittet om rettferdighet ved troen, som er selve hjerteslaget hos Paulus.

Hans eget folk

Men det er mer som ligger Paulus på hjertet. Hans eget folk ligger ham meget sterkt på hjertet, som vi skal se i det avsnittet vi skal gå igjennom nå. I kapitlene 9- 11 er det store og grunnleggende spørsmål om Israels plass i frelseshistorien han tar opp. Vi skulle ønske at Paulus syn på disse ting var enda bedre kjent, derfor har redaksjonen av Sjibbolet ønsket dette stoffet.

Kap. 9 begynner med en sterk erklæring om apostelens kjærlighet til sitt eget folk. Men denne kjærlighet har fått et nytt feste hos jøden Paulus. Han er etter sin dramatiske omvendelse ved Damaskus, forpliktet på sin tro på Kristus, og hans egen samvittighet er bekreftet i Den Hellige Ånd.

Avhengighetsforhold

Så selv med sin meget sterke og bevisste bakgrunn i det jødiske folk, har det oppstått et helt nytt avhengighetsforhold: hans personlige tro på Kristus. Selv om vi gjerne kaller ham for hedningenes apostel, vedble han å ha usedvanlige sterke bånd til sitt folk, som vi straks skal se

i det følgende:

«Jeg har en stor sorg i hjertet,» fortsetter han i v.2 og 3. her følger noen ord som er så sterke av vi vel knapt vil kunne si det samme. Men før vi sier noe om disse utsagn, så ta en titt på siste avsnitt i kap. 8. I v. 38 – 39 skildrer han hvor nært vi er knyttet til Guds kjærlighet i Kristus Jesus, vår Herre. Disse utsagn gjelder jo også for Paulus selv. Men her er det ikke logikken som rår, det er det sterke engasjement for jødefolkets frelse som nå i starten av dette store avsnitt som ligger ham på hjertet. Kunne han bare hjelpe sitt folk til frelse, ville han selv ta inn over seg forbannelsen og endog være skilt fra Kristus. Et hjerte som blør for det jødiske folk er det vi blir vitne til her.

Skilt fra Kristus

Og det forteller om jødefolkets store ulykke: skilt fra Kristus. Og så dette folk! For hvem er de? Jo, det får vi vite i v.4 og 5. De er israelitter. Ordet jøde brukes riktignok i starten av brevet, kap.1,16-17. Men ordet jøde er av forholdsvis sen opprinnelse. Det benyttes nemlig første gang om de som ble bortført fra Juda til Babylon (587 f. Kr.) «De som kom fra Juda.» Men israelitt går tilbake til utvelgelsen av Abraham, Isak og Jakob. Det var jo som kjent Jakob som fikk navnet Israel.(1. Mosebok 32,28)

Det dreier seg altså ikke om et hvilket som helst folk, vi har for oss Guds utvalgte eiendomsfolk. Derfor har Gud gitt dem gaver som intet annet folk på jorden har fått.

Barnekåret

Av disse gaver nevnes aller først barnekåret. Israel kalles gang på gang Guds sønn i Det gamle Testamente. Se for eks. der Moses får oppdraget å føre Israel ut av Egypt:»Da skal du si til Farao: Så sier Herren: Israel er min førstefødte sønn. Jeg sier til deg: La min sønn fare, så han kan tjene meg!» Se også Hoseas 11,1:» Da Israel var ung, fikk jeg ham kjær, jeg kalte min sønn fra Egypt.» Dette barnekår er selvfølgelig ikke det samme som vi møter i Romerne 8,15 – 17. På dette

sted i Romerbrevet dreier det seg om barnekåret som gis hos Gud ved troen på Jesus Kristus. Israels barnekår er av forberedende art, og peker fremover mot det som var selve meningen med utvelgelsen: at gjennom Abrahams ætt skulle hele jorden bli velsignet, 1 Mos.

Lovgivningingen

Israel er alene om de ti bud. Se her Salme 147, 19 – 20: « Han forkynte sitt ord for Jakob, sine forskrifter og dommer for Israel. Det har han ikke gjort for andre folk, de kjenner ikke hans dommer. Budene har vært Israels prydd og ære. Det er ikke minst takket være dem at dette lille folk har blitt bevart gjennom historiens malstrøm. Alle andre folk som nevnes i Det gamle Testamente er gått opp i andre folk i tidens løp, mens Israel på underfullt vis er bevart til denne dag. Den som har vært tilstede ved en konfirmasjon ved Vestmuren, eller på Simchat Torah- festen i synagogen (gledesfesten for loven) kan ikke unngå å ha lagt merke til med hvilken fryd Israels folk også i vår tid gleder seg over Herrens vilje.

Middelalderen

I Middelalderen, hvor det kunne hende at både pave og keiser var analfabeter, kunne enhver jødisk gutt i 12-13 års alderen lese sin Tora og dermed kjenne Herrens vilje. Nettopp dette faktum har vært med å bevare Israels folk gjennom all trengsel frem til vår tid og gitt det en enestående stilling blant verdens forskere og kunstnere. Guds lov har rikelig velsignet dem! Om en leser Salmenes bok ser en

**Husk å melde
adresseforandring
Ring 91324780
eller 69188100**

hvordan Guds lov prises nesten i hver salme. Slik ønsker vi også for vårt folk at Guds gode vilje, gitt ved budene, må få lede oss alle.

Tempeltjenesten

Deretter nevnes tempeltjenesten. Dette er selve nerven i livet for Israel i den gamle pakts tid. Festene, sabbaten, gudstjenesten i Salomos tempel med alt det utstyr som omga soningsofferet som toppet seg på Jom Kippur, den store forsoningsdag, Her utfolder Gudssamfunnet seg slik vi også kjenner det fra Jesu liv fra den dag hans foreldre fremstilte ham i templet der de møtte Simeon og Anna. En praktfull historie, likeså Jesus som konfirmant, 12- åringen i templet. Løftene knyttes til tempeltjenesten. Løftene er det sentrale i hele Gudsåpenbaringen til Israel.

Løftene

Løftene knyttes jo til utvelgelsen av Abraham, gjentas til Isak og Jakob. Gjennom løftene er Israel tilsagt fred med Gud ved soningen. Løfter som fullbyrdes ved døperens ord om Jesus ved dåpen i Jordan:»Der er Guds, lam som bærer verdens synd.» Ordet løfte

er ikke fullt ut dekkende for ordet i Bibelen. Det er sterkere, svarer mer til «gavebrev.» Gjennom sitt gavebrev garanterer Gud sine løfter til dem som tar i mot. Når det står at løftene tilhører Israel, betyr det intet mindre enn at hele frelsen tilhører dette folket. En logisk slutning skulle da kanskje være at et folk som har fått alt dette, må være et frelst folk. Men v. 1-2 i dette kapittel sier jo at slik er det dessverre ikke. Se også v.6:» For ikke alle israelitter tilhører virkelig Israel.» Like fullt står det fast at løftene tilhører Israels folk.

Gamle Testamentet

Det gamle Testamente viser gjennom hele sin historie at det er de troende i Israel – kalt de stille i landet- som er det sanne Israel. Det kan være en liten minoritet, nemlig de som bekjenner og tror. Bibelen taler om en rest.

Som den syvende gave til paktsfolket nevnes fedrene. Det gjelder jo først og fremst patriarkene, Abraham, Isak og Jakob. Men senere Moses, Josva, dommerne og profetene. Og så formålet med det hele: Kristus, kommet som menneske. Kristus er Jesu tittel, på hebraisk Messias, den salvede. Kristus er den greske form av

Messias. Det er nettopp han som bringer den endelige frelse til Israel. Det er han som oppfyller løftene, se 2.Kor.1,20:»For så mange som Guds løfter er, har de sitt ja i ham.»

Jesus av Nasaret

Siste del av v. 5 sier oss to avgjørende ting om Jesu person: Marias sønn og Guds sønn. Se de mektige ord i Rom. 1,v.3-4. På dette grunnlag hviler hele vår kristne tro, dette at Gud ble menneske fullt ut i Jesus av Nasaret.

Vi har brukt ganske mye tid og i dette blad spalteplass på disse første vers i kap. 9. Det kommer til å gå raskere i fortsettelsen! Men det er nødvendig å gå grundig inn på dette bibelske fundament som legges under tanken om Israels særstilling i verden.

Erstatningsteologien

Paulus skrev dette før den såkalte erstatningsteologien kom inn på arenaen. Men det er som om han forutså denne skjebnesvangre teologi som går ut på at Israels særstilling byttes ut med kirken. Dette er en teologi som dessverre er utrolig seiglivet. Mange har et forhold til disse ting som om Romerne kap. 9 – 11 ikke eksisterte. Så skal vi neste gang følge Paulus i hans forkynnelse utover i dette viktige avsnitt.

Vestmuren en tidlig formiddag i oktober 2004. Foto:Tore Lie

Israelskonferansen 12-14 aug. 2005- Seljord i Telemark

konferansen i fjor. Til tross for at dette var første gang vi benyttet Seljord Folkehøyskole, og det faktum at deltakerantallet ble langt høyere enn beregnet, tror vi at vi kom gjennom helgen med beina på bakken og hodet i himmelen.

Allerede under fjorårets samling, tok vi den beslutningen at vi så langt det var praktisk mulig, skulle vi legge også 2005-konferansen til Seljord.

Mest sentrale sted

Ut i fra de de konferansedeltakere som møter opp, er det ingen tvil om at Seljord er et sted så sentralt som det er mulig å finne. Like langt er det fra Oslo, Haugesund, Stavanger, Kristiansand og Bergen. I tillegg er det på denne tiden av året et varmt og stabilt klima i området og en flott natur.

Seljord Folkehøyskole har en god standard på sine fasiliteter, og samtlige bygninger ligger i kort avstand fra Aula og spisesal.

Utfordring

Samtidig innser vi at med det tempoet som vår konferanse vokser med, har vi ikke veldig mye å gå på. Men vi tror av vi med god planlegging kan vi handtere bortimot 500 deltakere.

I samarbeide med skolens administrasjon vil vi finne løsninger som gjør at konferansen kan gjennomføres så smertefritt som mulig.

Hovedtaler

Focus Quartet fra Austevoll under en konsert i Trondheim ifjor.

Tekst/bilder: Tore Lie

Etter 2 år med engelsktalende hovedtaler, har vi innbudt den svenske forfatter og israelsvenn Dan Johansson som taler. Johansson er sterkt knyttet til Israels Vänner i Sverige.

Johansson og hans hustru Lil tilhører pinsemenigheten i Malmö. I en alder av 25 år opplevde han en radikal frelse og frigjørelse ut fra Jehovas Vitner. Denne helt spesielle opplevelse skal han fortelle om under festaftenen på lørdag.

Johansson reiser rundt i forsamlinger over hele Sverige med et aktuelt budskap om Israel. Forøvrig har Johansson gitt ut flere bøker om Israel, endetiden, grenser som også blir temaet på bibeltimene. Vi gleder til hans forkynnelse og fellesskapet under disse dagene. Vi håper at enda flere svensker finner veien til konferansen også i år.

*Bildet over: Hovedbygning med skolens aula og spisesal.
Under: Dan Johansson.*

Sang og musikk

Vår konferanse preges av mye god evangelisk sang og dyktige sangkrefter og musikere. Focus Quartet, også kjent som Brødrene Nordstrand blir med under hele konferansen og vil ha en spesiell konsert på lørdag kveld. Nærneskvintetten blir også med, samt Gordon Øhrn som ble forhindret i fjor. Dessuten en rekke musikere, av alle slag. Vi gleder oss.

Påmelding

Det gamle ordtaket sier at den som kommer først til møllen o.s.v. De første påmeldingene er allerede kommet, og det kan også du gjøre. Ring innkvarteringsansvarlig Øystein Frøyskov på 32123454, og oppgi navn, adresse og telefon. Er det spesielle ønske i tilknytning til rom etc, vennligst gi bekjed om dette. Det kommer mere informasjon i neste nr. av Sjibbolet.

Reisebrev fra Rolf-Arild Briså i Tyrkia

Rolf-Arild Briså som også sitter i feltutvalget for Israel, har gjort nok et besøk til Tyrkia. Her følger han opp blant annet kontakten med jøder som bor i landet. Vi sakser noen inntrykk fra hans brev:

Åndelig krig.

Et av våre søndagsbesøk hos gode, troende venner ga oss en liten overraskelse. Vi hadde lest fra NT om å be og skulle begynne bønnestunden. Plutselig kommer en dame stormende inn, hilser og ler. Vi skulle stå i en ring for å be. Damen satt for seg selv, men ble invitert til å komme i ringen. Vi visste ikke om hun var en av familiens troende venner. Vi merket fort motstand i ånden.

Hun ville be til Allah og sa at Gud er èn. Det ble sagt fra at Jesus døde på korset. Fruen i huset kom også i diskusjon med damen. Det endte med at hun fulgte henne til døren. Vi følte

det hele som et gufs fra fienden. Etterpå fortsatte vi bønnen. Skal Guds Ord få gjennomslag overfor fiendens angrep, må det mye bønn til. Vi ønsker å se at sjelene blir løst fra det som binder dem. Sammen med oss har «hjemmefronten» her en viktig oppgave. Bli med i bønnekampen ! !

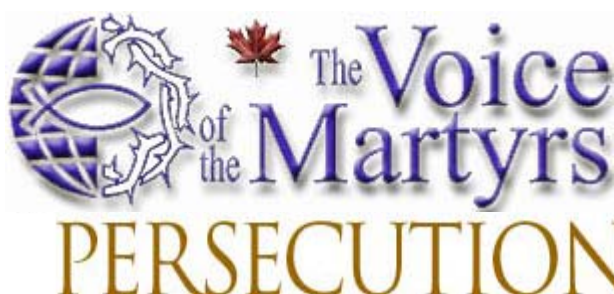
Kontakten med jøder

Som nevnt i tidligere rapporter, har R-A fått kontakt med en stor jødefamilie som er Jesus-troende. De er meget forekommende mot oss, og behandler oss som spesielle gjester på restauranten deres. Ved hotellet hvor vi bor er det også jøder – den ene er en spesiell god venn. Vi har tidligere snakket med ham som om han var muslim. Men så fikk vi vite at han er jøde (nærmest sekularisert). Men da vi ble klar over dette, ble samtalen annerledes. Maryetta er også jøde fra Armenia – og ortodoks kristen. Hun var til støtte og hielt for de nye troende. Da hun

nå har ny jobb, har en annen dame – Aye - overtatt jobben på postkontoret. Hun er en herlig Jesustroende jøde. Herlig fordi hun var så ivrig etter å få vite mer og lyste opp hver gang vi kom. Hun ville også gi NT til venner. Mannen hennes, Irfan jobber på samme sted. Han tror også på Jesus, men har en del problemer med seg selv.

Mange jøder i Tyrkia

Det er nok så mange jøder i Tyrkia. Særlig i Istanbul og Ankara. Mange av disse er Jesus-troende, og vi har altså vært så heldige å få kontakt med noen av dem i vårt område. Noen av disse jødene kan nok tenke seg etter en tid å reise til Israel. Så våre samtaler var både om troen på Jesus og om løfteslandet. Disse har vi nå både telefonnummer og e-mail adresser til. Arbeidet i Tyrkia er nå altså både blant muslimer og jøder.

Det foregår en systematisk forfølgelse av evangeliske kristne i mange land og over hele vår klode. Vårt eget kongepar har for ikke så lenge siden vært på offisielt besøk til Vietnam. Men neppe mange er klar over at en rekke pastorer og kristne sitter fengslet i Vietnam for sin tro.

Shafik Saleh Shafik driver et hjem for kristne koptiske jenter i Cairo. Shafik er blitt anholdt og beskyldt for å holde jenter fanget mot sin vilje, samt i visse tilfeller å ha forsøkt å voldta dem.

Myndighetene

Til tross for at foreldrene til den aktuelle jenta har bekreftet at hun var der etter egen fri vilje, og at

medisinske undersøkelser legger død voldtektsbeskyldningene, nekter egyptiske myndigheter å sette Shafik fri. De har stengt hjemmet, og plassert noen av jentene i hjem hvor de får muslimsk opplæring og vil på sikt bli giftet mot sin vilje.

Pakistan

Fra før vi vet at det foregår forfølgelser mot kristne i dette overveiende muslimske landet. For ca. 2 år siden ble en bombe kastet inn i en kirke i Karachi, og mange kristne ble drept.

Det var nettopp i denne kirken og området som det norsk-amerikanske misjonærparet Synnøve og David Mitchell hadde virket i mange år. Andre land som opplever forfølgelse er Eritrea, Indonesia, og ikke minst Kina.

Kina

Til tross for den generelle økonomiske fremgangen, har dette ikke påvirket de kinesiske myndighetene til å lette på de tøffe vilkårene for de evangeliske. I den senere tid har en av landets ledende kristne pastor blitt satt nok en gang i fengsel.

Det kommer også rapporter om trakassering og forfølgelse av troende fra Irak, Nigeria og Asjerbadjan. Vil du følge med i det som skjer, gå inn på www.persecution.com. Her blir det jevnlig skrevet om angrep på de kristne. I mange av disse landene var det tidligere store grupper av jøder, men de har flyktet hjem til Israel. Når da jødene er borte, er det de kristne som er neste målgruppe. La oss ta de med i bønn hver dag. Forfølgelsens tid er ikke over. TL

Fra Betlehem til Jerusalem

dikt av Tom Bye, Horten

Barnet

Det er kun en liten ild som lyser. Hvor noen hyrder tyr hen når de fryser.
I lyset fra bålet skinn ser jeg i trette ansikter inn.
De krypper tett inntil varmen mens de ligger og prater med hodet på armen.
Morgendagen - hva mon vil den bringe?
De har så små forhåpninger for de er så ringe.
Det er natt - bare et bål som brenner - tent og passet av slitte hyrdehender.
Da, plutselig lyder toner rene og klare - luften fylles av engelskare.
Synger om gaven som til en verden er gått.
Gudesønnen er født. Himlen har oppfylt løftet sitt.
Englene ber hyrdene til Betlehem skynde seg å gå og finne barnet i krybbens strå.
For Jesus fantes ei rom, intet menneskelig ly. Til dyrene i stallen de måtte ty.

Mannen

Hvem er denne ensomme mann? Han summen av all forstand?
Men folket ropte: Drep ham! Rydd ham til side! Det er han og ikke vi som skal lide.
Pilatus vakset sine hender, trodde at dermed dommen fra seg selv bortvender.
Døm den skyldige til å dø. Heng ham på et kors og la ham forblø!
Men hvorfor slutter alle plutselig å le? For å de inn i den lidenes ansikt må se?
Kjenner de dommen dypt i hjertet der inne? Eller kjenner de frykten fordi solen er sluttet å skinne?
Hvorfor strike i angst og nød? Den ensomme mannen er jo død!
De har fått hva de krevde. Glent er den kjærlighet han gav mens han levde.
Men hvorfor ser de hans disipler løye? Har de sett et spøke? Hos de vantro ser vi uvissheten øke.
Det sies at det er sett menn i hvite klær - som ikke kan være fra jorden her.
Da kommer to kvinner strålende, glade, roper: «Lagt er all skade!»
De har møtt ham, - nei ikke i graven, men talt med ham levende i haven.
Så var det mer enn en jøde som døde.
Han var den levende Guds sønn- svaret på tuseners års forventning og bønn.
Det var fordi han bar all menneskenøden, han gav seg selv hen i døden.
Hans kjærlighet forvandet bitreste fiender til hengivne kvinner og menn
Jesus, i ditt fullbragte verk foren ossi samdrektig takknemlighetens amen!